

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci

žalobce: **P. C.**
zastoupený advokátkou JUDr. Ivou Kuckirovou
sídlem Bašty 413/2, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje,**
sídlem Žerotínovo nám. 449/3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2022, sp. zn. S-JMK 72747/2019 OŠ, č. j. JMK 54748/2022

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví citovaného rozhodnutí, kterým žalovaný podle § 82 odst. 1 písm. b) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění účinném do 30. 9. 2020 (dále jen „školský zákon“), potvrdil výsledek dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky, kterou žalobce vykonal formou písemné práce ze zkušebního předmětu Český jazyk a literatura na Střední odborné škole Znojmo, Dvořákova, příspěvková organizace, s hodnocením 11 bodů. V odůvodnění žalovaný vycházel ze závěru oponentního posudku hodnotitele Centra pro zjišťování výsledků vzdělávání – CERMAT (dále též „Centrum“) opatřeného na základě součinnosti.

2. Žalovaný takto rozhodl za situace, kdy jeho původní rozhodnutí ze dne 24. 6. 2019, č. j. JMK 92207/2019, sp. zn. S-JMK 72747/2019 OŠ, bylo k žalobě žalobce zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 14. 12. 2021, č. j. 29 A 145/2019-35. Krajský soud v citovaném rozsudku žalovanému vytkl nedostatečné vypořádání se s námitkami žalobce v žádosti o přezkoumání výsledku zkoušky, zejména otázky možného přihlédnutí k symptomům jeho poruchy i v kritériích 2B, 3A nebo 3B. Krajský soud proto závázal žalovaného, aby v navazujícím novém rozhodnutí vysvětlil, zda v daném případě žalobce bylo či nebylo lze přihlédnout k symptomům žalobcovy poruchy, které dle posudku bylo doporučeno tolerovat, i v dotčených kritériích, a pokud k nim přihlédnout lze, jak se taková skutečnost promítne do bodového hodnocení.
3. Z obsahu správního spisu se přitom podává, že žalobce na jaře roku 2019 neuspěl u maturitní zkoušky z českého jazyka a literatury, neboť písemná práce nesplňovala požadavky na maturitní práci. Pro složení této části maturitní zkoušky si zvolil slohové téma č. 1 *Děsuplná noc* (vypravování s hororovými prvky, jehož úvodem je výchozí text). Jak plyne ze *Záznamu o hodnocení písemné práce*, žalobce získal celkem 11 bodů, k úspěšnému splnění zkoušky mu chyběl 1 bod. V komentáři hodnotitele bylo u kritéria 1A (téma, obsah) ohodnoceného dvěma body uvedeno, že „[t]ext se od zadaného tématu v některých pasážích odklání a/nebo jsou některé pasáže povrchní.“ U kritéria 1B (komunikační situace, slohový útvar) ohodnoceného dvěma body hodnotitel uvedl: „Text vykazuje nedostatky vzhledem k zadané komunikační situaci a zadanému útvaru“. U kritéria 2A (pravopis, tvarosloví a slovtvorba) ohodnoceného jedním bodem hodnotitel konstatoval: „Pravopisné/tvaroslovné chyby se v textu vyskytují v hojné míře.“ U kritéria 2B (lexikum) ohodnoceného dvěma body hodnotitel uvedl, že „[s]lovní zásoba je spíše chudá. Nedostatky ve volbě slov a slovních spojení se vyskytují často.“ U kritéria 3A (věcná syntax, textová koheze) ohodnoceného dvěma body bylo uvedeno: „Výstavba větných celků je spíše jednoduchá/přetížená. Syntaktické nedostatky ve větné stavbě se v textu vyskytují občas a mají vliv na čtenářský komfort adresáta.“ U kritéria 3B (nadvětná syntax, koherence textu) ohodnoceného dvěma body hodnotitel konstatoval: „Text je spíše nesoudržný, nedostatky v jeho výstavbě mají občas vliv na čtenářský komfort adresáta“. Komentář dále obsahoval poznámku „2A Symptomy uvedené v doporučení byl zohledněny navýšením hodnocení v kritériu 2A o 1 bod“ a závěr, že „[p]ísemná práce nesplňuje požadavky kladené na maturitní práci“.
4. Žalobce následně požádal žalovaného o přezkoumání výsledku zkoušky, a to konkrétně v kritériích 1A a 1B, přičemž u každého z nich navrhoval navýšení hodnocení na 3 body. Dle žalobce v kritériu 1A text v zásadě odpovídal zadanému tématu a zároveň bylo téma zpracováno v zásadě funkčně. V kritériu 1B pak měla být funkčně užita přímá řeč, text tedy v zásadě odpovídal zadané komunikační situaci a zadanému útvaru. Dále žalobce požádal o navýšení bodového hodnocení o jeden bod v jednom z kritérií 2B, 3A nebo 3B dle upravené bodové škály pro hodnocení žáků s přiznaným uzpůsobením podmínek pro konání maturitní zkoušky (PUP). Ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí žalobce doplnil, že je přesvědčen, že hororová atmosféra byla v jeho práci dostatečně obsažena a splnil také styl vypravování a počet slov.
5. Žalovaný poté, co bylo jeho původní rozhodnutí zrušeno citovaným rozsudkem krajského soudu č. j. 29 A 145/2019-35, si v rámci „opakovaného“ posouzení žádosti žalobce opětovně vyžádal stanovisko Centra, a to specificky k hodnocení kritérií 2B, 3A nebo 3B v souvislosti s námitkami žalobce a výtkami ze strany krajského soudu (viz žádost o

součinnost ze dne 7. 2. 2022, č. j. JMK 22456/2022). V reakci na tuto žádost Centrum zaslalo žalovanému dne 16. 2. 2022, č. j. C25/B/2022/Ř/2 své stanovisko. Následně pak i metodický pokyn Centra – „*Manuál pro centrální hodnotitele PP ČJL – Hodnocení PP žáků s PUP MZ v IS CERTIS*“.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

6. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhl krajskému soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil.
7. Žalobce (obdobně jako v původním řízení o jím podané žalobě, vedeném pod sp. zn. 29 A 145/2019) opětovně označil napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť celé odůvodnění je znovu pouhým „*přebráním obecné odpovědi*“. Odůvodnění zároveň postrádá jakékoliv vypořádání toho, že žalobce je studentem s přiznaným uzpůsobením maturitní zkoušky z důvodu vývojových poruch učení. Žalovaný se v daném rozhodnutí sice zabývá hodnocením jednotlivých otázek, avšak pouze přebírá pasáže z Pravidel hodnocení pro hodnotitele písemných prací žáků s PUP (pravidla hodnocení PUP). Rozhodnutí žalovaného se opět nezabývá hodnocením jednotlivých otázek, a to proč bylo hodnotiteli uděleny body dle tabulky na str. 10. Vytvoření textu podle zadaných kritérií a proč žádný z hodnotitelů nezohlednil navýšení v kritériích 2B, 3A a 3B o 1 bod. Žalobci byla diagnostikována specifická porucha učení, k čemuž nebylo v rámci hodnocení dostatečně přihlédnuto. Pouhé navýšení časového limitu a přidání jednoho bodu není dostatečné. I tyto skutečnosti by měl posoudit znalec.
8. Žalobce dále namítá, že žalovaný v novém rozhodnutí dostatečně nereflektoval závazný právní názor krajského soudu vyslovený v citovaném rozsudku č. j. 29 A 145/2019-35. Dle rozhodnutí soudu se měl žalovaný zabývat především námitkou uvedenou v jeho části týkající se přihlédnutí k symptomům poruchy a k poruše samotné a to konkrétně v kritériích 2B, 3A nebo 3B. Krajský soud dále uložil vysvětlit, zda lze přihlédnout k symptomům poruchy žadatele, které dle posudku bylo doporučeno tolerovat, i v dotčených kritériích a zda se daná skutečnost měla promítnout do bodového hodnocení. Vzhledem k těmto symptomům (dle doporučení školského poradenského zařízení je možné navýšit hodnocení jednoho z kritérií 2A, 2B, 3A, 3B, každé maximálně o jeden bod). Vysvětlení hodnocení žalovaným bylo velmi obecné s pasážemi obsahově totožnými z Pravidly hodnocení pro hodnotitele písemných prací žáků s PUP, a to od str. 8 daného rozhodnutí, kdy je uvedeno opět obecně, že bodové hodnocení písemné práce v rámci jednotlivých kritérií odpovídá stanoveným pravidlům. Dále žalovaný uvádí, že pověřil dalšího certifikovaného hodnotitele k provedení hodnocení dané písemné práce. I tito noví hodnotitelé písemnou práci žalobce hodnotili totožně jako hodnotitelé původní, kdy v rámci přihlédnutí k symptomům poruchy žalobce navýšili bodové hodnocení opět pouze v kritériu 2A o 1 bod. Dané navýšení se týkalo pouze symptomů v rovině morfologické (problémy s pravidly českého pravopisu). V dalších kritériích, tedy Foneticko – fonologické, Syntaktické, Další specifické chyby bodové navýšení zohledněno nebylo. Sám žalovaný ve svém rozhodnutí konstatuje, že v doporučení PP žalobce byly uvedeny i další specifické chyby (jedno z kritérií pro navýšení bodového hodnocení), kde však bodové hodnocení nebylo navýšeno. V napadeném rozhodnutí také u nulového navýšení bodového hodnocení další specifické chyby není vysvětleno, proč dané kritérium nevedlo k navýšení bodového hodnocení o 1 bod, kdy daný bod by znamenal pro žalobce získání

maturitní zkoušky. Žalovaný pouze uvádí, že při hodnocení bylo kritérium další specifické chyby tolerováno.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že se striktně řídil závazným právním názorem krajského soudu vysloveném v citovaném rozsudku č. j. 29 A 145/2019-35 a zhojil všechny vady mu v něm soudem vytýkané. K tvrzení žalobce, že odůvodnění postrádá jakékoliv vypořádání toho, že žalobce je studentem s přiznaným uzpůsobením maturitní zkoušky z důvodu vývojových poruch učení je dle žalovaného čistě účelovým tvrzením, které vzbuzuje pochybnosti o tom, zda žalobce odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí četl. Žalovaný s těmito tvrzeními tedy zásadně nesouhlasí a je toho názoru, že odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je co do vypořádání předmětné námitky žalobce dostatečné, potažmo přezkoumatelné.
10. Pokud žalobce tvrdí, že se žalobou napadené rozhodnutí opět nezabývá hodnocením jednotlivých otázek, a to proč byly hodnotiteli uděleny body podle tabulky na str. 10 žalobou napadeného rozhodnutí - *1. Vytvoření textu podle zadaných kritérií*, což pravděpodobně znamená, že je žalobce toho názoru, že se žalovaný nezabýval hodnocením v kritériu 1A a 1B, a to opět, musí žalovaný s tímto tvrzením žalobce opět zásadně nesouhlasit. Tento svůj nesouhlas žalovaný opírá o jednotlivé podklady ve spisu obsažené, z jejichž obsahu jednoznačně vyplývá, že žalobce v námitkách před vydáním rozhodnutí namítal, že nesouhlasí s hodnocením v kritériu 1A, když bez uvedení konkrétních argumentů, toliko odcitoval z tabulky uvedené na straně 10 žalobou napadeného rozhodnutí charakteristiku pro hodnocení 3 body. Stejně tomu bylo i v případě námitky žalobce týkající se kritéria 1B. Žalovaný se s touto námitkou vypořádal v části V. ve spojení s částí IV. odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, zejména pak na str. 8 až 10.
11. Žalovaný dále uvádí, že k diagnostikované specifické poruše učení žalobce bylo přihlédnuto v intencích právní úpravy, pravidel hodnocení a doporučení k uzpůsobení podmínek konání písemné práce. Ve chvíli, kdy žalobce doporučení (jakožto přílohu k přihlášce k maturitní zkoušce) odevzdal střední škole, uplatnil a definoval tímto své právo na uzpůsobení podmínek pro konání předmětné maturitní zkoušky, a doporučení se stalo co do svého obsahu závazným jak pro samotného zadavatele a hodnotitele předmětné maturitní zkoušky tak pro žalovaného v přezkumném řízení. Žalovaný také konstatuje, že kritéria a pravidla hodnocení jsou pro něj při jeho přezkumné činnosti závazná. Žalovaný neshledal a nadále neshledává kritéria hodnocení a pravidla hodnocení nezákonnými. Pokud bylo „centrálně“ nastaveno, že v kritériu 2A, 2B, 3A, 3B je možné hodnocení každého z těchto kritérií (za splnění podmínek daných pravidly hodnocení), navýšit pouze o 1 bod (v detailu viz odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí především na str. 7 a následujících), pak takové centrální nastavení pravidel hodnocení není nezákonné, byť se žalobci může z jeho subjektivního pohledu jevit jako nedostatečné.
12. Žalovaný rovněž zásadně nesouhlasí s tvrzením žalobce, že při svém „novém“ rozhodování nereflektoval právní názor krajského soudu.

IV. Posouzení věci soudem

13. Krajský soud, za splnění podmínek pro rozhodnutí věci bez nařízení jednání (§ 51 s. ř. s.), přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí

žalovaného, včetně řízení předcházející jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

14. Krajský soud se předně zabýval námitkou žalobce ohledně nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, neboť se jedná o tak závažnou vadu, že by se jí soud musel zabývat z úřední povinnosti i nad rámec uplatněných žalobních námitek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35, rozhodnutí správních soudů jsou rovněž dostupná na www.nssoud.cz). Je-li totiž rozhodnutí správního orgánu nepřezkoumatelné, lze jen stěží uvažovat o jeho přezkumu správním soudem, což ostatně vyplývá již z lingvistické stránky věci, kdy nepřezkoumatelné rozhodnutí prostě nelze věcně přezkoumat. Takové rozhodnutí by bylo nutno zrušit pro nepřezkoumatelnost, která může nastat buď pro nesrozumitelnost (nelze seznat určitý a jednoznačný výrok, jde o výrok s obsahem rozporuplným, nevykonatelným apod.), nebo pro nedostatek důvodů (odůvodnění je v rozporu s výrokem, popř. uvádí jiné důvody než ty, v nichž má mít dle zákona oporu, odůvodnění postrádá rozhodný důvod pro výrok či neobsahuje žádné hodnocení provedených důkazů a závěr z nich učiněný).
15. Krajský soud předně zdůrazňuje, že shodnou námitku žalobce vznesl již v původní žalobě. Krajský soud jí nicméně v citovaném rozsudku č. j. 29 A 145/2019-35 neshledal za důvodnou, přičemž krajský soud neshledává žádný důvod, proč se od daného právního názoru jakkoliv nyní odchylovat.
16. Pokud tedy žalobce v první řadě poukazoval na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů – podle žalobce se žalovaný zejména „*vůbec nevyjadřuje k tomu, na základě čeho byly jednotlivé části hodnoceny tak, jak byly hodnoceny*“. S tímto tvrzením se krajský soud neztotožnil. Žalovaný v první řadě na stranách 3, 4 napadeného rozhodnutí podrobně popsal způsob hodnocení písemné práce. Prvotní hodnotitel postupoval podle pravidel hodnocení stanovených Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a v rámci jednotlivých kritérií přidělil žalobci za písemnou práci body. Toto bodové hodnocení pak v komentáři opřel o slovní hodnocení vycházející ze sjednocených pravidel hodnocení. Žalovaný pak při opakovaném vyřizování žalobcovy žádosti vycházel zejména z oponentního posudku Centra, doplněného o hodnotící stanovisko ze dne 16. 2. 2022.
17. V uvedených souvislostech je třeba uvést, že žalovaný přezkoumatelným způsobem vysvětlil, proč hodnocení prvotního hodnotitele v konkrétních namítaných kritériích (1A a 1B) nevykazuje žalobcem namítané nedostatky a na základě čeho (stanoviska Centra) žalovaný k tomuto závěru dospěl. Tu lze současně konstatovat, že samotný oponentní posudek, který žalovaný získal v rámci součinnosti s Centrem, je sice toliko podkladem pro rozhodnutí žalovaného v rámci přezkumu výsledku příslušné dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky, to však žalovanému nebrání, aby na tento posudek odkazoval či z něj přímo citoval. Zvláště v situaci, kdy se oponentní posudek ztotožnil s hodnocením prvotního hodnotitele a zároveň žádost o přezkoumání výsledku zkoušky je obsahově toliko subjektivní a odborně nepodloženou polemikou s hodnocením prvotního hodnotitele, není zcela zřejmé, proč by žalovaný z obsahu oponentního posudku neměl plně vycházet. Současně je třeba uvést, že oponentní posudek se popisem chyb a nedostatků písemné práce zabývá mnohem podrobněji než hodnocení prvotního hodnotitele. *In concreto*, k namítanému kritériu 1A je z oponentního posudku zřejmé, že žalobce měl dostatečně rozvinout motivy výchozího textu a hororové prvky, stejně tak z posouzení kritéria 1B vyplývá, že měl užít přímou řeč tak, aby zvyšoval napětí, a měl

omezit dějový popis. Pokud žalovaný z těchto závěrů oponentního posudku vycházel a citoval je, naplnil též jeden ze smyslů přezkumu dílčí části maturitní zkoušky, totiž aby se samotnému zkoušenému dostalo jasné, konkrétní a srozumitelné informace o jeho případných nedostacích, které se v průběhu této zkoušky ukázaly a jejichž znalost může zkoušeného odpovídajícím způsobem nadále usměrňovat (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2016, č. j. 6 A 118/2012-53; judikatura správních soudů je dostupná na www.nssoud.cz). Z odůvodnění napadeného rozhodnutí tak je patrné, z jakých důvodů žalobce v příslušné části maturitní zkoušky neobstál, kterých chyb se dopustil a jak může tyto chyby napravit.

18. V zásadě shodným a dostatečným způsobem (kdy vycházel ze stejných podkladů, tedy z hodnocení prvotního hodnotitele a z oponentního posudku Centra) se pak žalovaný vypořádal též s obecným tvrzením žalobce, že písemná práce svou kvalitou odpovídá charakteristikám vyššího bodového ohodnocení dle stanovených kritérií (viz str. 6 napadeného rozhodnutí). Ničím nepodložené přesvědčení žalobce (viz záznam o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 13. 6. 2019), že „splnil vyprávění“ a že jeho práce dostatečně obsahuje hororovou atmosféru, je vskutku pouhou subjektivní polemikou žalobce s hodnocením dvou odborných hodnotitelů – v tomto ohledu srov. např. věc vedenou Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 6 As 68/2012, v níž žalobkyně předložila konkurenční vyjádření lektorky cizího jazyka.
19. V návaznosti na shora uvedené pak krajský soud ani v nyní projednávaném případě (obdobně jako v řízení vedeném pod sp. zn. 29 A 145/2019) neshledal důvodným opětovný návrh žalobce na zpracování znaleckého posudku za účelem přezkoumání hodnocení písemné práce po odborné stránce. Ačkoliv ani při soudním přezkumu písemné části maturitní zkoušky není obecně vyloučeno zabývat se otázkou závislou na odborném posouzení, k čemuž má soud k dispozici příslušné procesní nástroje, jež může v rámci dokazování použít (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 7 As 165/2012-22), v dané věci nebylo pro takový postup místa. Žalobcova písemná práce byla posouzena nezávisle na sobě nejdříve prvotním hodnotitelem a posléze hodnotitelem Centra, tedy pedagogickými odborníky plně kvalifikovanými k takovému hodnocení. Zároveň žalobce ani v žádosti o přezkum, ani v žalobě nijak nezpochybňoval jejich odbornou erudici, pouze obecně uváděl, že má za to, že jeho práce je vyšší kvality, než jak byla prvotním hodnotitelem posouzena. Takové subjektivní tvrzení žalobce ovšem nemůže být samo o sobě důvodem, pro nějž by měl soud nechat vypracovat další, v projednávaném případě již třetí, odborné hodnocení žalobcovy písemné práce. K tomu lze navíc odkázat na argumentaci rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu k míře volnosti hodnocení jednotlivých částí maturitní zkoušky, jakož i k zásadě zdrženlivosti soudní moci, uvedenou v bodech [46] a [47] jeho usnesení ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47, č. 3104/2014 Sb. NSS:

„[46] Rozšířený senát uznává, že jde o specifickou oblast vzdělávání a hodnocení znalostí a dovedností, kde je nutné ponechat určitou míru autonomie participujících subjektů (členové zkušebních komisí, zpracovatelé testů, hodnotitelé) při volbě zkušebních otázek a úloh a při jejich hodnocení. Míra této volnosti přitom souvisí s formou a povahou jednotlivých zkoušek. Soud musí respektovat rozsáhlejší míru volnosti hodnocení tam, kde toto hodnocení závisí do značné míry na neexaktních či kvalitativních hlediscích (např. hodnocení slohových prací), naopak právě u didaktických testů bude míra volnosti při hodnocení výsledků menší. Jakkoliv však je nutné respektovat tento prostor k úvaze, nelze

rezignovat na požadavek řádného odůvodnění rozhodnutí o žádosti o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky.

[47] Ačkoli tedy jsou správní soudy oprávněny přezkoumat rozhodnutí o žádosti o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky i z hlediska namítaných věcných nesprávností, přesto jsou v této specifické oblasti obzvláště povinny respektovat obecnou zásadu zdrženlivosti a sebeomezení, [...]. Jistě by nebylo správné, aby v důsledku aktivistické judikatury soudů maturitní zkoušky (případně další zkoušky) byly zcela formalizovány a judicializovány a aby soudci nahrazovali pedagogy.“

20. Žalobce dále poukázal na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ohledně otázky poruchy učení, která mu byla diagnostikována. Zde v první řadě namítl, že odůvodnění rozhodnutí žalovaného „postrádá jakékoli vypořádání toho, že žalobce je studentem s přiznaným uzpůsobením maturitní zkoušky z důvodu vývojových poruch učení“. Toto tvrzení však *stricto sensu* není pravdivé, neboť žalovaný v napadeném rozhodnutí mimo jiné konstatoval, že žalobci byl „pro kompenzaci poruchy soustředění poskytnut prodloužený čas 140 minut“ (str. 2), a dále že oba hodnotitelé „zohledňovali symptomy písemného projevu dle doporučení školského poradenského zařízení a symptomy, které se v písemné práci žadatele projeví, byly zohledněny v kritériu oddílech 2A viz výše“ (str. 6). Nelze tak dospět k závěru, že by žalovaný danou problematiku zcela oslyšel.
21. Pokud jde o meritorní námitky, žalobce svou argumentaci založil na tvrzení, že žalovaný v novém rozhodnutí dostatečně nerefletoval závazný právní názor krajského soudu vyslovený v citovaném rozsudku č. j. 29 A 145/2019-35. Krajský soud proto přistoupil k posouzení otázky, zda žalovaný v novém rozhodnutí odstranil nedostatky mu vytýkané v citovaném rozsudku, a to primárně v souvislosti s hodnocením otázek, zda se žalobcova porucha učení neprojeví i v kritériích 2B, 3A nebo 3B, zda z důvodu projevu této poruchy nebylo možné navýšit hodnocení i v těchto kritériích či případně proč takové navýšení nebylo možné.
22. Po důkladném seznámení se s odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného krajský soud konstatuje, že v citovaném rozsudku č. j. 29 A 145/2019-35 vytýkané nedostatky odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný již v nyní projednávaném případě zhojil dostatečným způsobem, a proto námitkám žalobce krajský soud nemohl přisvědčit. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že písemná práce byla nejprve hodnocena jako intaktní (kritéria a pravidla hodnocení detailně strana 5, 6 a část strany 7). Následně byla práce ohodnocena podle pravidel hodnocení PUP, tato hodnocení jsou detailně rozepsána na straně 7 a části strany 8 odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. V části „V. Věcné posouzení, důvody výroku rozhodnutí“ odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí pak detailně uvedl faktické „výstupy aplikace kritérií a pravidel hodnocení“ na písemnou práci žalobce, a to i v kontextu jeho doporučení k uzpůsobení podmínek konání písemné práce. Žalovaný detailně vysvětlil, jak a proč byla písemná práce žalobce „intaktně hodnocena“. Z hlediska posouzení nastolené otázky se krajskému soudu jeví stěžejním zejména část odůvodnění na straně 11 a 12, kde žalovaný (na rozdíl od původního rozhodnutí ze dne 14. 12. 2021 a tedy v reakci na výtky krajského soudu) detailně provázal doporučení žalobce s pravidly hodnocení PUP a zcela jasně deklaroval a zdůvodnil své závěry o možnosti či nemožnosti bodového navýšení v kritériu 2A, 2B, 3A, 3B. Stejně tak zdůvodnil, proč při zohlednění dalších kritériích (tedy foneticko fonologické, syntaktické, další specifické chyby) již nemohlo (v souladu s pravidly hodnocení PUP) dojít k (samostatnému či dalšímu) bodovému navýšení hodnocení práce

žalobce. Krajský soud se s těmito důvody, které žalovaný znovu detailně rekapituluje ve vyjádření k žalobě, ztotožňuje, a proto nelze přisvědčit prostému konstatování žalobce, že žalovaný pochybil, pokud v daných kritériích bodové navýšení nebylo zohledněno.

V. Závěr a náklady řízení

23. Krajský soud proto na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
24. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. prosince 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v. r.
předsedkyně senátu